

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 336

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 mai 2007

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 252 din 20 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-3
Decizia nr. 300 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 16, 19 și ale art. 41 din Legea energiei electrice nr. 13/2007	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
629. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea momentului ieșirii din vigoare a unor tratate internaționale.....	7-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 252**

din 20 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aura Gabriela Popescu în Dosarul nr. 9.780/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 9.780/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția a fost ridicată de judecătorul Aura Gabriela Popescu, într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrative emise de Colegiul de conducere și de președintele Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a dispus efectuarea unei expertize psihiatrice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că procedura răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor implică în mod obligatoriu stabilirea existenței vinovăției pentru una dintre faptele pretinse, iar ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor sale sunt obligatorii, acesta putând, de asemenea, solicita probe în apărare. Așadar, potrivit principiului simetriei și legalității, orice acțiune disciplinară și sancțiune aplicată nu pot fi justificate decât în baza unor probe concludente. Procedura prealabilă măsurii suspendării, prevăzută de dispozițiile legale criticate, este neconstituțională, întrucât permite aplicarea unor măsuri prin care judecătorul sau procurorul, împotriva consimțământului său și în lipsa unor probe sau acte medicale edificatoare, este obligat să se supună unor investigații medicale la „sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de

conducere“. Se creează astfel premisele unei proceduri arbitrare, deoarece nu se stabilesc temeiul de fapt, împrejurările și obligațiile pe care unul din cei trei titulari trebuie să le îndeplinească pentru a justifica din punct de vedere medical și juridic aprecierile subiective față de conduita psihică a judecătorului sau procurorului. Potrivit Legii nr. 487/2002, criteriile neclinice, cum sunt cele politice, economice, salariale, conflictele de familie sau profesionale nu pot fi avute în vedere la evaluarea sănătății mintale nici de medicul psihiatru, or, dacă în activitatea medicală sunt excluse astfel de criterii, cu atât mai mult orice afirmație sau dubiu pretinse de președintele unei instanțe sau de colegiul de conducere referitoare la sănătatea mintală a unui judecător nu pot constitui temeiuri pentru sesizarea comisiei, prevăzute de Legea nr. 303/2004.

Totodată, arată că evaluarea sănătății mintale sub aspectul capacității de reprezentare a faptelor și consecințelor acestora reflectate în actul de justiție, în condițiile dispozițiilor legale criticate, încalcă art. 10—17 din Legea nr. 487/2002 și art. 3 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, precum și prevederile constituționale menționate, deoarece îngreudește judecătorului dreptul de a cunoaște temeiurile de fapt avute în vedere la baza sesizării, de a se apăra și a propune probe în apărare, de a contesta componența comisiei numite prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății publice și de a contesta chiar acest ordin.

De asemenea, susține că din interpretarea dispozițiilor legale criticate reiese că hotărârea prin care s-a dispus suspendarea din funcție nu se comunică judecătorului sau procurorului, astfel încât aceasta nu poate fi atacată, încălcându-se dreptul la apărare.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, întrucât examinarea medicală prevăzută în art. 64 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 se efectuează în scopul realizării în bune condiții a actului de justiție și nu înlătură dreptul la apărare al persoanei examinate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale care prevăd suspendarea din funcție a unui judecător sau procuror în situația în care acesta suferă de o boală psihică, precum și procedura prin care se constată boala psihică sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, autorul excepției criticând, în realitate, lipsa de precizie și claritate a acestor texte de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, având următorul cuprins:

— Art. 62: „(1) *Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri: [...]*

b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător.

(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.“;

— Art. 64: „(1) *În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, iar suspendarea din funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e).*

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție potrivit legii.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.“

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (1)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) și art. 64 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Aura Gabriela Popescu în Dosarul nr. 9.780/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate reglementează condițiile în care se poate dispune suspendarea din funcție a unui magistrat care suferă de o boală psihică de natură să-l împiedice să-și exercite funcția în mod corespunzător.

Curtea constată că, în aceste cazuri, expertiza de specialitate constituie singurul mijloc prin care se poate dovedi dacă magistratul în cauză suferă sau nu de o boală psihică incompatibilă cu exercitarea funcției. Așadar, nu se poate reține că dispozițiile care prevăd efectuarea unei astfel de expertize contravin dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, prevăzut de art. 22 alin. (1) din Constituție, sau dreptului persoanei fizice de a dispune de ea însăși, prevăzut de art. 26 din Constituție, sau dreptului la ocrotirea sănătății, prevăzut de art. 34 din Constituție.

În ceea ce privește temeinicia sesizării de către președintele instanței, conducătorul parchetului ori colegiile de conducere, concluziile expertizei de specialitate sau legalitatea măsurii de suspendare din funcție, magistratul în cauză dispune de mijloacele de apărare prevăzute de lege, inclusiv de posibilitatea atacării în justiție a măsurii de suspendare din funcție dispuse de Consiliul Superior al Magistraturii, astfel încât dispozițiile criticate din Legea nr. 303/2004 nu contravin nici prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție privind dreptul la apărare.

Prin urmare, întrucât nu s-a reținut restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea constată că nu poate fi primită critica referitoare la încălcarea art. 53 din Legea fundamentală.

Cu privire la susținerea autorului excepției în sensul că din interpretarea dispozițiilor de lege criticate s-ar deduce încălcarea art. 10—17 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002 și a art. 3 și 5 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, întrucât, potrivit art. 2 din Legea nr. 47/1992, Curtea se poate pronunța numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, eventualele necorelări sau neconcordanțe dintre diferite acte normative intrând în competența legiuitorului, iar interpretarea și aplicarea legii, în competența instanțelor judecătorești.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 16, 19 și ale art. 41 din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 16, 18 și 37 din Legea energiei electrice nr. 318/2003, excepție ridicată de Alexandru Florescu în Dosarul nr. 2.918/2006 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind Societatea Comercială F.D.F.E.E. „Electrica Muntenia Nord” — S.A. din Ploiești, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă solicită admiterea excepției, pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.918/2006, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7, 16, 18 și 37 din Legea energiei electrice nr. 318/2003**, excepție ridicată de Alexandru Florescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 12, 35 și 36 din Constituție, întrucât, la data intrării în vigoare a Legii energiei electrice nr. 318/2003, acestei legi îi erau aplicabile dispozițiile Constituției din 1965. În ce privește celelalte dispoziții constituționale invocate, respectiv art. 15 alin. (2), art. 16, art. 44 alin. (1), art. 46, art. 51, art. 73 alin. (3), art. 136 alin. (5) și art. 153, autorul excepției nu motivează în ce fel ar fi acestea încălcate.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ arată că nu își poate exprima opinia, întrucât încalcă principiul imparțialității judecătorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 7, 16, 18 și 37 din Legea energiei electrice nr. 318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iulie 2003.

Ulterior sesizării Curții, această lege a fost integral abrogată, potrivit art. 90 alin. (2) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007.

Curtea observă că dispozițiile criticate în cauza de față au fost preluate de Legea energiei electrice nr. 13/2007. Astfel, art. 7 și 16 au primit aceeași numerotare, art. 18 a devenit art. 19, iar art. 37 a devenit art. 41. Așadar, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra acestor prevederi, care au următorul conținut:

— Art. 7: „(1) *Autoritatea competentă în sectorul energiei electrice este Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), instituție publică autonomă de interes național, cu personalitate juridică, aflată în coordonarea primului-ministru, care își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.*

(2) *Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale ANRE se asigură integral din venituri proprii.*

(3) *ANRE poate să înființeze structuri proprii teritoriale fără personalitate juridică.”;*

— Art. 16: „(1) *Lucrările de realizare și re tehnologizare ale capacităților energetice pentru care se acordă autorizații, precum și activitățile și serviciile pentru care se acordă licențe sunt de interes public, cu excepția celor care sunt destinate exclusiv satisfacerii consumului propriu al titularului autorizației sau licenței.*

(2) *Asupra terenurilor și bunurilor proprietate publică sau privată a altor persoane fizice ori juridice și asupra activităților*

desfășurate de persoane fizice sau juridice în vecinătatea capacității energetice, titularii autorizațiilor de înființare și titularii licențelor beneficiază, în condițiile legii, pe durata lucrărilor de realizare și re tehnologizare, respectiv de funcționare a capacității energetice, de următoarele drepturi:

a) dreptul de uz pentru executarea lucrărilor necesare realizării sau re tehnologizării capacității energetice, obiect al autorizației;

b) dreptul de uz pentru asigurarea funcționării normale a capacității, obiect al autorizației de înființare, pentru reviziile, reparațiile și intervențiile necesare;

c) servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană pentru instalarea de rețele electrice sau alte echipamente aferente capacității energetice și pentru acces la locul de amplasare a acestora, în condițiile legii;

d) dreptul de a obține restrângerea sau încetarea unor activități care ar putea pune în pericol persoane și bunuri;

e) dreptul de acces la utilitățile publice.

(3) Drepturile de uz și de servitute au ca obiect utilitatea publică, au caracter legal, iar conținutul acestora este prevăzut la art. 19 și se exercită pe toată durata existenței capacității energetice sau, temporar, cu ocazia re tehnologizării unei capacități în funcțiune, reparației, reviziei, lucrărilor de intervenție în caz de avarie.

(4) Exercițarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților statului și ale unităților administrativ-teritoriale afectate de capacitățile energetice se realizează cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora.

(5) Exercițarea drepturilor de uz și de servitute asupra proprietăților private afectate de capacitățile energetice, care se vor realiza după intrarea în vigoare a prezentei legi, se face în conformitate cu regulile procedurale privind condițiile și termenii referitori la durata, conținutul și limitele de exercitare a acestor drepturi, prevăzute într-o convenție-cadru, precum și pentru determinarea cuantumului indemnizațiilor și a despăgubirilor și a modului de plată a acestora, care se aprobă, împreună cu convenția-cadru, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministerului de resort, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(6) Proprietarii terenurilor afectate de exercițarea drepturilor de uz și de servitute de către titularii de licențe și autorizații pot solicita încheierea de convenții, conform prevederilor alin. (5).

(7) Titularii de licențe și autorizații sunt obligați să procedeze la încheierea convențiilor-cadru prevăzute la alin. (5) în termen de maximum 30 de zile de la solicitarea proprietarilor afectați.

(8) Dacă cu ocazia intervenției pentru re tehnologizări, reparații, revizii sau avarii se produc pagube proprietarilor din vecinătatea capacităților energetice, titularii de licență au obligația să plătească despăgubiri în condițiile prezentei legi.

(9) Proprietarii terenurilor și titularii activităților afectați de exercițarea de către titularii de licență și autorizații a drepturilor prevăzute la alin. (2) vor fi despăgubiți pentru prejudiciile cauzate acestora. La calculul despăgubirilor vor fi avute în vedere următoarele criterii:

- suprafața de teren afectată cu ocazia efectuării lucrărilor;
- tipurile de culturi și plantații, precum și amenajările afectate de lucrări;
- activitățile restrânse cu ocazia lucrărilor.

Cuquantumul despăgubirii se stabilește prin acordul părților sau, în cazul în care părțile nu se înțeleg, prin hotărâre judecătorească.

(10) Dreptul de uz și de servitute asupra terenurilor proprietate privată, restrângerea sau încetarea unor activități prevăzute la alin. (2) se stabilește și se exercită cu respectarea principiului echității, a dreptului de proprietate și a minimeii afectări a acestuia.

(11) Titularii de autorizații și licențe sunt în drept să efectueze lucrările de defrișare a vegetației sau tăierile de modelare pentru crearea și menținerea distanței de apropiere față de rețelele electrice cu personal specializat, respectând prevederile legale în vigoare.

(12) Titularii de autorizații și licențe, beneficiari ai drepturilor de uz și de servitute asupra proprietății publice sau private a statului și a unităților administrativ-teritoriale, sunt scutiți de plata de taxe, impozite și alte obligații de plată, instituite de autoritățile publice centrale și locale. “;

– Art. 19: „(1) Dreptul de uz asupra terenului pentru executarea lucrărilor necesare realizării sau re tehnologizării de capacități energetice se întinde pe durata necesară executării lucrărilor. În exercițarea acestui drept de uz, titularul autorizației de înființare, cu respectarea prevederilor legale, poate:

a) să depoziteze, pe terenurile necesare executării lucrărilor, materiale, echipamente, utilaje, instalații;

b) să desființeze culturi sau plantații, construcții sau alte amenajări existente ori numai să le restrângă, în măsura strict necesară executării lucrărilor pentru capacitatea autorizată, în condițiile legii;

c) să îndepărteze materiale, să capteze apa, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

d) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea, să amplaseze birouri și locuințe de șantier, cu acordul prealabil al proprietarului;

e) să oprească ori să restrângă activități ale proprietarului, în măsura strict necesară executării lucrărilor pentru capacitatea autorizată, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Dreptul de uz prevăzut la alin. (1) încetează înaintea expirării duratei stabilite pentru executarea lucrărilor sau înaintea acestui termen, la data terminării anticipate a lucrărilor sau la data sistării acestora și renunțării la autorizații. Oricare dintre aceste situații trebuie notificată de îndată proprietarului.

(3) Dreptul de uz asupra terenului pentru asigurarea funcționării normale a capacității energetice se întinde pe toată durata funcționării capacității, iar exercițarea lui se face ori de câte ori este necesar pentru asigurarea funcționării normale a capacității. În exercițarea acestui drept, titularul licenței poate:

a) să depoziteze materiale, echipamente, utilaje, instalații pentru întreținere, revizii, reparații și intervenții necesare pentru asigurarea funcționării normale a capacității;

b) să instaleze utilaje și să lucreze cu acestea;

c) să desființeze sau să reducă culturi, plantații ori alte amenajări existente și să restrângă activități ale proprietarului, în măsura și pe durata strict necesare executării operațiilor de întreținere, reparații, revizii sau intervenții pentru asigurarea funcționării normale a capacității, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Titularul licenței este obligat să înștiințeze în scris proprietarul bunurilor, terenurilor sau activităților care vor fi afectate ca urmare a lucrărilor la capacitățile energetice, cu excepția cazurilor de avarii, situație în care proprietarii sunt înștiințați în termenul cel mai scurt.

(5) Titularul licenței este obligat să plătească proprietarilor despăgubirea convenită pentru pagubele produse, să degajeze terenul și să-l repună în situația anterioară, în cel mai scurt timp posibil.

(6) Servitutea de trecere subterană, de suprafață sau aeriană cuprinde dreptul de acces și de executare a lucrărilor la locul de amplasare a capacităților energetice cu ocazia intervenției pentru re tehnologizări, reparații, revizii și avarii.

(7) Pentru a evita punerea în pericol a persoanelor, a bunurilor sau a unor activități desfășurate în zona de executare a lucrărilor de realizare ori re tehnologizare de capacități energetice, precum și a operațiilor de revizie sau reparație la

capacitatea în funcțiune, titularul autorizației sau al licenței are dreptul de a obține restrângerea ori sistarea, pe toată durata lucrărilor, a activităților desfășurate în vecinătate de alte persoane. În acest caz persoanele afectate vor fi înștiințate, în scris, despre data începerii, respectiv a finalizării lucrărilor.

(8) La încetarea exercitării drepturilor prevăzute la art. 16 alin. (2), titularul autorizației de înființare, respectiv titularul licenței, este obligat să asigure degajarea terenului și repunerea lui în situația inițială.

(9) Dreptul de acces la utilitățile publice, prevăzut la art. 16 alin. (2) lit. e), trebuie exercitat de titularul autorizației sau al licenței cu bună-credință și în mod rezonabil, fără a prejudicia accesul altor persoane la respectivele utilități publice.”;

— Art. 41: (1) Distribuția energiei electrice se realizează de către operatorul de distribuție, persoană juridică, titulară de licență.

(2) Operatorii de distribuție prestează servicii pentru toți utilizatorii rețelelor electrice de distribuție, în condiții nediscriminatorii, asigurând accesul la acestea oricărui solicitant care îndeplinește cerințele prezentei legi, cu respectarea normelor și standardelor de performanță prevăzute în reglementările tehnice în vigoare.

(3) Rețelele electrice de distribuție se delimitează față de instalațiile de producere sau de rețelele electrice de transport și de cele ale consumatorilor în punctele de delimitare patrimonială.

(4) Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.

(5) Fac excepție de la prevederile alin. (4) terenurile pentru care operatorul de distribuție, titular de licență, a dobândit dreptul de proprietate, în condițiile legii.

(6) Rețelele electrice de distribuție se dezvoltă pe baza principiilor de eficiență economică, cu respectarea planurilor de urbanism, a dreptului de proprietate, a protecției mediului, a sănătății și vieții persoanelor și cu economisirea energiei, conform normelor tehnice și de siguranță cuprinse în reglementările tehnice în vigoare.

(7) Cheltuielile pentru modificarea instalațiilor de distribuție a energiei electrice, ca urmare a racordării de noi utilizatori sau a schimbării caracteristicilor energetice inițiale ale utilizatorilor existenți, inclusiv pentru eliberarea unor amplasamente, sunt suportate de cel care a generat modificarea, conform reglementărilor în vigoare.

(8) În cazul în care cheltuielile prevăzute la alin. (7) sunt suportate de către client, capacitățile energetice rezultate pot fi preluate cu justă despăgubire de către operatorul de distribuție.”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7, 16, 19 și ale art. 41 din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Alexandru Florescu în Dosarul nr. 2.918/2006 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea momentului ieșirii din vigoare a unor tratate internaționale

În temeiul art. 29 alin. (7), al art. 34 alin. (5) și al art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, precum și în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe adoptă prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștință ieșirea din vigoare a următoarelor tratate:

1. Acordul de comerț liber dintre România și Republica Albania, semnat la Tirana la 21 februarie 2003, ratificat prin Legea nr. 397/2003 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

2. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Algeriene Democratice și Populare, semnat la Alger la 28 iunie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 835/1994 — iese din vigoare la 14 martie 2007;

3. Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Australiei privind comerțul și cooperarea economică, semnat la București la 8 noiembrie 1995, ratificat prin Legea nr. 13/1997 — iese din vigoare la 6 decembrie 2006;

4. Acordul comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia, semnat la București la 9 octombrie 1995, ratificat prin Legea nr. 36/1996 — iese din vigoare la 18 februarie 2007;

5. Acordul de comerț liber dintre România și Bosnia și Herțegovina, semnat la Sarajevo la 8 aprilie 2003, ratificat prin Legea nr. 398/2003 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

6. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Volta Superioară, semnat la Bruxelles la 1 septembrie 1970, ratificat prin Decretul nr. 20/1971 — iese din vigoare la 21 martie 2007;

7. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Canada, semnat la Ottawa la 16 iulie 1971, ratificat prin Decretul nr. 318/1971 — iese din vigoare la 1 aprilie 2007;

8. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Chile, semnat la Santiago la 6 martie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 372/1991 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

9. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Ciad, semnat la Fort Lamy la 5 noiembrie 1969, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 180/1970 — iese din vigoare la 18 martie 2007;

10. Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Columbia, semnat la Bogota la 26 septembrie 1968, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2.790/1968 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

11. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Coreea, semnat la București la 7 august 1990, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.015/1990 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

12. Acordul comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cuba, semnat la Havana la 5 februarie 1995, ratificat prin Legea nr. 11/1996 — iese din vigoare la 2 aprilie 2007;

13. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii El Salvador, semnat la New York la 2 mai 1974, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 763/1974 — iese din vigoare la 24 octombrie 2006;

14. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Filipine, semnat la București la 19 martie 1992, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 230/1992 — iese din vigoare la 29 noiembrie 2006;

15. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Gabon, semnat la București la 26 iunie 1975, ratificat prin Decretul nr. 121 din 23 octombrie 1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 116 din 5 noiembrie 1975 — iese din vigoare la 26 decembrie 2006;

16. Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea, semnat la București la 1 decembrie 1966, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.059/1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 43 din 18 mai 1967 — iese din vigoare la 21 iunie 2007;

17. Acordul de cooperare economică și tehnică pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea Ecuatorială, semnat la București la 10 aprilie 1978, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 122/1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 51 din 4 iulie 1978 — iese din vigoare la 26 ianuarie 2007;

18. Acordul comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Guineea Ecuatorială, semnat la București la 10 aprilie 1978, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 122/1978, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 51 din 4 iulie 1978 — iese din vigoare la 26 ianuarie 2007;

19. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Indonezia, semnat la București la 3 mai 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 430/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 12 iulie 1991 — iese din vigoare la 27 februarie 2007;

20. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Hașemit al Iordaniei, semnat la Aman la 26 iunie 1995, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 76/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 22 februarie 1996 — iese din vigoare la 23 februarie 2007;

21. Acordul comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Irak, semnat la București la 12 mai 1975, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 570/1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 64 din 23 iunie 1975 — iese din vigoare la 22 octombrie 2007;

22. Acordul comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului, semnat la București la 12 octombrie 1972, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.569/1972 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

23. Acordul de comerț liber dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel, semnat la București la 30 ianuarie 2001, ratificat prin Legea nr. 271/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 30 mai 2001 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

24. Acordul de comerț liber dintre România și Serbia și Muntenegru, semnat la București la 23 decembrie 2003, ratificat prin Legea nr. 188/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 25 mai 2004 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

25. Acordul comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Liban, semnat la București la 19 octombrie 1994, ratificat prin Legea nr. 37/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 30 mai 1996 — iese din vigoare la 19 decembrie 2006;

26. Acordul general de cooperare economică, științifică și tehnică dintre Republica Socialistă România și Jamahiriya Arabă Libiană Populară Socialistă, semnat la Tripoli la 6 martie 1985, ratificat prin Decretul nr. 149/1985, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 27 din 25 mai 1985 — iese din vigoare la 4 iulie 2007;

27. Acordul comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Mali, semnat la Bamako la 24 mai 1977, ratificat prin Decretul nr. 389/1977, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 118 din 17 noiembrie 1977 — iese din vigoare la 17 aprilie 2007;

28. Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Republica Socialistă România și Republica Islamică a Mauritaniei, semnat la București la 25 iunie 1974, ratificat prin Decretul nr. 236/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 169 din 30 decembrie 1974 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

29. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Islamică a Mauritaniei, semnat la Nouakchott la 12 aprilie 1967, ratificat prin Decretul nr. 892/1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 82 din 15 septembrie 1967 — iese din vigoare la 19 martie 2007;

30. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Mozambic, semnat la Maputo la 17 noiembrie 1978, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 11/1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 7 din 17 ianuarie 1979 — iese din vigoare la 16 aprilie 2007;

31. Acordul de cooperare economică și tehnico-științifică pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Mozambic, semnat la Maputo la 17 noiembrie 1978, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 11/1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 7 din 17 ianuarie 1979 — iese din vigoare la 16 aprilie 2007;

32. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Uniunii Birmane, semnat la Rangoon la 1 februarie 1969, intrat în vigoare la data semnării — iese din vigoare la 1 februarie 2007;

33. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Niger, semnat la Niamey la 5 mai 1967, ratificat prin Decretul nr. 891/1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 18 din 15 septembrie 1967 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

34. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Nigeria, semnat la București la 15 octombrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 820/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 decembrie 1991 — iese din vigoare la 23 februarie 2006;

35. Acordul de cooperare economică, științifică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Federal Militar al Republicii Federale a Nigeriei, semnat la Lagos la 24 mai 1971, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 731/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 79 din 29 iunie 1971 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

36. Acordul comercial și de cooperare economică, industrială și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Noii Zeelande, semnat la Wellington la 15 mai 1979, ratificat prin Decretul nr. 350/1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 80 din 9 octombrie 1979 — iese din vigoare la 5 februarie 2007;

37. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Panama, semnat la București la 18 octombrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului României nr. 838/1991, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 9 ianuarie 1992 — iese din vigoare la 26 mai 2007;

38. Acordul comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Rwandeeze, semnat la București la 29 mai 1981, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 123/1981, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 58 din 15 august 1981 — iese din vigoare la 4 martie 2007;

39. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Sao Tome și Principe, semnat la București la 20 decembrie 1975, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 97/1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 22 martie 1976 — aplicat provizoriu de la data semnării, își încetează aplicarea la 11 septembrie 2007;

40. Acordul de cooperare economică, industrială și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democratice Sao Tome și Principe, semnat la București la 20 decembrie 1975, ratificat prin Decretul nr. 99/1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 40 din 3 mai 1976 — iese din vigoare la 11 septembrie 2007;

41. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la București la 29 aprilie 1969, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.456/1969, publicat în Buletinul Oficial nr. 75 din 5 iulie 1969 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

42. Acordul de cooperare-economică, tehnică și științifică dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la București la 24 aprilie 1976, ratificat prin Decretul nr. 212/1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 69 din 13 iulie 1976 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

43. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Sierra Leone, semnat la Freetown la 4 decembrie 1973, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 102/1976, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 25 din 22 martie 1976 — aplicat provizoriu de la data semnării, își încetează aplicarea la 1 ianuarie 2007;

44. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Singapore, semnat la Singapore, la 31 ianuarie 1967, ratificat prin Decretul nr. 384/1967, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 36 din 24 aprilie 1967 — iese din vigoare la 4 mai 2007;

45. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la Damasc la 13 aprilie 1993, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 323/1993, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 2 august 1993 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

46. Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Somalia, semnat la București la 19 aprilie 1968, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.186/1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 73 din 6 iunie 1968 — iese din vigoare la 18 martie 2007;

47. Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Ceylonului, semnat la Colombo la 9 februarie 1968, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 913/1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 59 din 10 mai 1968 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

48. Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democrate Sudan, semnat la Khartoum la 1 aprilie 1972, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 697/1972 — iese din vigoare la 13 iulie 2007;

49. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Democrate Sudan, semnat la Khartoum la 1 aprilie 1972, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 697/1972 — iese din vigoare la 13 iulie 2007;

50. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Unite a Tanzaniei, semnat la Dar Es Salaam la 31 mai 1968, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.869/1968, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 119 din 9 septembrie 1968 — iese din vigoare la 5 octombrie 2006;

51. Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Thaiandei, semnat la Bangkok la 29 aprilie 1997, ratificat prin Legea nr. 170/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 6 octombrie 1998 — iese din vigoare la 30 iunie 2007;

52. Acordul pe termen lung de cooperare economică, industrială și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Statului Trinidad-Tobago, semnat la București la 12 iulie 1975, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 811/1975, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 97 din 6 septembrie 1975 — iese din vigoare la 30 ianuarie 2007;

53. Acordul de cooperare economică, științifică și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisia, semnat la Tunis la 16 octombrie 1995, ratificat prin Legea nr. 60/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 17 aprilie 1997, iese din vigoare la 22 mai 2007;

54. Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turkmenistan cu privire la relațiile comercial-economice și colaborarea tehnico-științifică, semnat la București la 16 noiembrie 1994, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 23 februarie 1995 — iese din vigoare la 1 ianuarie 2007;

55. Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, semnat la Hanoi la 4 decembrie 1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 64/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 27 februarie 1992 — iese din vigoare la 31 decembrie 2006;

56. Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Zambia, semnat la București la 14 mai 1970, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 921/1970, publicat în Buletinul

Oficial, Partea I, nr. 99 din 7 august 1970 — iese din vigoare la 6 decembrie 2007;

57. Acordul cu privire la cooperarea economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Zambia, semnat la București la 14 mai 1970, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 921/1970, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 99 din 7 august 1970 — iese din vigoare la 26 iulie 2007;

58. Acordul de cooperare economică și tehnică dintre Republica Socialistă România și Republica Zimbabwe, semnat la București la 23 septembrie 1980, ratificat prin Decretul nr. 67/1981, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 19 din 27 martie 1981 — iese din vigoare la 8 mai 2007;

59. Acordul central-european de comerț liber (CEFTA), semnat la Cracovia la 21 decembrie 1992, cu toate amendamentele ulterioare, la care România a aderat prin Legea nr. 90/1997, își încetează valabilitatea pentru România la 1 ianuarie 2007.

Art. 2. — Se dispune publicarea, în mod gratuit, în Monitorul Oficial al României, Partea I, a următoarelor acorduri încheiate prin schimb de note verbale privind ieșirea din vigoare de la 1 ianuarie 2007 a următoarelor acorduri internaționale:

1. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Benin pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la Cotonou la data de 22 noiembrie 1975;

2. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia pentru ieșirea din vigoare a Acordului comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia, semnat la București la 9 octombrie 1995;

3. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Burkina Faso pentru ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre R. S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la Ouagadougou la data de 1 septembrie 1970;

4. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene pentru încetarea valabilității Acordului dintre Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene și Guvernul României privind comerțul și cooperarea economică și plată, semnat la București la 19 octombrie 2000;

5. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica pentru ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica, semnat la San Jose la 12 iulie 1991;

6. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Arabe Egipt și Guvernul României, semnat la Cairo la 20 mai 1995;

7. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Etiopiei pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul R.S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat la București la data de 27 iulie 1977;

8. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Etiopiei pentru încetarea valabilității Acordului dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste cu privire la

cooperare economică și tehnică, semnat la București la data de 7 decembrie 1978;

9. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Etiopiei pentru încetarea valabilității Protocolului dintre Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnat la Addis Abeba la data de 13 iulie 1983;

10. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Iran pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Iran, semnat la București la data de 3 februarie 1994;

11. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Malgăse pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgăse, semnat la Tananarive la data de 23 mai 1970;

12. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Malgăse pentru încetarea valabilității Acordului de cooperare economică dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Madagascar, semnat la Tananarive la 25 mai 1970;

13. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 24 ianuarie 1969;

14. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane pentru încetarea valabilității Acordului de Comerț dintre Guvernul Statelor Unite Mexicane și Guvernul României, semnat la Ciudad de Mexico la 3 septembrie 1998;

15. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia, semnat la Windhoek la data de 14 mai 1991;

16. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Nepalului pentru încetarea valabilității Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Regatului Nepal, semnat la Kathmandu la 12 ianuarie 1984;

17. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan pentru încetarea valabilității Acordului privind cooperarea comercială, economică, industrială și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, semnat la Islamabad la data de 10 iulie 1995;

18. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Senegal pentru încetarea

valabilității Acordului comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la București la 29 aprilie 1969;

19. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la Damasc la 13 aprilie 1993;

20. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Unite Tanzania pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Unite Tanzania, semnat la Dar es Salaam la data de 31 mai 1968;

21. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Togoleze pentru încetarea valabilității Acordului program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice și a schimburilor dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la București la 25 mai 1984;

22. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Togoleze pentru încetarea valabilității Acordului privind cooperarea economică, științifică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la Lomé la data de 17 noiembrie 1975;

23. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Togoleze pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la Lomé la data de 17 noiembrie 1975;

24. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisia pentru ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, semnat la Tunis la 3 februarie 1993;

25. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Uganda pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la Kampala la data de 23 decembrie 1969;

26. Acordul prin schimb de note verbale dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, semnat la București la data de 31 mai 1996.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai-Răzvan Ungureanu

Nr. 556

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite și, cu referire la procesul de compatibilizare cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

În conformitate cu articolul 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește convenirea unui acord cu Republica Benin cu privire la ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, prin încheierea unui schimb de note verbale între părți, care va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În consecință, Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale având următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Benin convin ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975 să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Republicii Benin, prezenta notă verbală împreună cu nota verbală de răspuns a Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Benin pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, care va intra în vigoare la data primirii Notei verbale de răspuns a Guvernului Republicii Benin și va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.“

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 20 februarie 2006.

Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite
New York

Nr. 2.285

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la data de 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor la care este parte, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, partea română propune autorităților Republicii Benin de a agreea ca Acordul comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975 și Acordul privind cooperarea economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, să își înceteze valabilitatea de la data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Republicii Benin acceptă ca acordurile menționate să își înceteze valabilitatea începând cu această dată.

Dacă autoritățile Republicii Benin nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, și Acordul privind cooperarea economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și clauzele finale ale celor două acorduri. În consecință, Acordul comercial între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, își va înceta valabilitatea începând cu 14 iulie 2007, potrivit art. 14, și Acordul privind cooperarea economică și tehnică între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Dahomey, semnat la data de 22 noiembrie 1975, începând cu 22 iulie 2007, potrivit art. 11.

Partea română își exprimă convingerea sa că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Benin vor continua și se vor consolida pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Benin.

Partea română roagă Republica Benin să îi confirme primirea prezentei note verbale.

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Republicii Benin la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 31 iulie 2006.

Misiunea Permanentă a Republicii Benin la Națiunile Unite
Nr. 532/MPB/CM/ATT/06

Misiunea Permanentă a Republicii Benin la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite și are onoarea de a confirma primirea notelor verbale nr. 556 din 20 februarie 2006 și nr. 2.285 din 31 iulie 2006 privind încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Dahomey și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la data de 22 noiembrie 1975, și a Acordului privind cooperarea economică și tehnică între Guvernul Republicii Dahomey și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la data de 22 noiembrie 1975.

În urma propunerii făcute de Guvernul român, Guvernul beninez nu are nicio obiecție cu privire la încheierea unui acord prin schimb de note verbale pentru încetarea valabilității celor două acorduri menționate mai sus, având următorul conținut:

„Guvernul Republicii Benin și Guvernul României sunt de acord ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Dahomey și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la data de 22 noiembrie 1975, și Acordul privind cooperarea economică și tehnică dintre Guvernul Republicii Dahomey și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la data de 22 noiembrie 1975, să-și înceteze valabilitatea începând de la data de 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană.

Guvernul Republicii Benin își exprimă dorința de a consolida relațiile bilaterale cu Guvernul României prin definirea unui nou cadru de cooperare comercială și tehnică, ținând cont de noile realități ale României, în calitatea sa de stat membru al Uniunii Europene.“

Misiunea Permanentă a Republicii Benin la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 6 octombrie 2006.

Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite

Nr. 408

Ambasada României la Lima prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Bolivia și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere că România va adera la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, în conformitate cu articolul 6.10 din Actul privind condițiile aderării, anexat Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să aducă în conformitate cu dreptul comunitar tratatele internaționale la care este parte, este necesar ca tratatele bilaterale care conțin prevederi referitoare la comerț sau relațiile comerciale să iasă din vigoare cu efect de la data aderării României la Uniunea Europeană. Ieșirea din vigoare a acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, începând cu data aderării, competența reglementării aspectelor internaționale referitoare la comerț, în cadrul politicii comerciale comune.

În acest context, partea română propune părții boliviene convenirea ieșirii din vigoare prin acordul părților a Acordului comercial și de cooperare economică între Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia, semnat la 9 octombrie 1995, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă partea boliviană ar confirma acest acord.

Dacă partea boliviană nu comunică acordul său cu privire la această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca fiind notificarea voinței sale de denunțare a Acordului comercial și de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia, semnat la 9 octombrie 1995, în conformitate cu articolul 54 litera a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul își va înceta valabilitatea, în conformitate cu articolul 17 al acestuia, la 18 februarie 2007.

În conformitate cu articolul 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, ieșirea din vigoare a acordului nu va aduce atingere niciunui drept, obligații sau situații juridice create prin executarea acordului, înainte de denunțarea acestuia.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Bolivia vor continua și se vor consolida, în baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Bolivia. De asemenea, ieșirea din vigoare a acordului nu va afecta în niciun mod relațiile foarte bune existente între cele două părți și partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va duce la întărirea acestor relații.

În acest context, partea română reiterează dorința sa de a iniția negocieri cu privire la încheierea unui nou acord de cooperare economică, care să fie compatibil cu obligațiile României rezultate din aderarea la Uniunea Europeană.

Partea română ar aprecia dacă partea boliviană va confirma primirea prezentei note verbale.

Ambasada României la Lima folosește și acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Bolivia asigurarea distinsei sale considerațiuni.

Lima, 12 aprilie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Bolivia

Republica Bolivia
Ministerul Relațiilor Externe și Cultelor

VECE-DGNE-DEC-22/2006

Ministerul Relațiilor Externe și Cultelor al Boliviei — Departamentul pentru Relații Economice și Comerț Exterior prezintă salutul său Ambasadei României și are onoarea să înainteze răspunsul la Nota verbală a acesteia nr. 408, după cum urmează:

Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia, în conformitate cu articolul 54 al Convenției de la Viena din 1969, hotărăsc că la data aderării României la Uniunea Europeană Convenția Comercială și de Cooperare Economică semnată între cele două state la 9 octombrie 1995 și intrată în vigoare la 7 martie 1997 își va înceta valabilitatea.

Încetarea efectelor acestei Convenții nu va afecta drepturile și obligațiile asumate anterior, până la finalizarea acestora.

Astfel, Nota verbală nr. 408 a Ambasadei României de la Lima, datată 12 aprilie 2006, și nota prezentă constituie Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bolivia pentru încetarea valabilității Convenției Comerciale și de Cooperare Economică semnată între cele două Guverne. Acest acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile comunică îndeplinirea procedurilor interne necesare în acest scop.

Ministerul Relațiilor Externe și Cultelor — Departamentul pentru Relații Economice și Comerț Exterior transmite Ambasadei României asigurările celei mai înalte și distinse considerații.

La Paz, 15 septembrie 2006.
Ambasadei României
Lima, Peru

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite
New York

Nr. 3.025

Misiunea Permanentă a României pe lângă Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Burkinei Faso pe lângă Națiunile Unite și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la data de 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor la care este parte, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să își înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional în cadrul politicii comerciale comune.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, prin prezenta notă verbală, partea română agreează ca Acordul comercial dintre R.S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la data de 1 septembrie 1970, să își înceteze valabilitatea începând cu 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Burkinei Faso ar accepta ca acordul menționat să iasă din vigoare la data menționată.

Dacă autoritățile Burkinei Faso nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial dintre R.S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la data de 1 septembrie 1970, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și cu clauzele finale ale acordului. În consecință, acordul își încetează valabilitatea începând cu 21 martie 2007, potrivit articolului său 12.

Potrivit art. 70 al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, terminarea acestui acord nu va afecta drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin executarea acordului înainte de terminarea sa.

În același timp, partea română propune Burkinei Faso să convină ca Acordul-program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice și a schimburilor comerciale între R.S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la data de 26 iulie 1984, să nu mai intre în vigoare.

Partea română își exprimă convingerea sa că relațiile comerciale și cooperarea economică între România și Burkina Faso vor continua și se vor consolida pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Burkina Faso. Astfel, terminarea acestor acorduri nu va afecta relațiile excelente între cele două părți. Partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va conduce la consolidarea acestor relații.

Partea română roagă Burkina Faso să îi confirme primirea prezentei note verbale.

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Burkinei Faso la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 26 septembrie 2006.

Nr. MIPER/BF 07 041/DCK/ad

Misiunea Permanentă a Burkiniei Faso la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite și, referindu-se la Nota verbală nr. 3.025 din 26 septembrie 2006 privind situația juridică a două acorduri încheiate între Burkina Faso și România, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Guvernul Burkiniei Faso își exprimă acordul pentru încetarea valabilității, începând cu 1 ianuarie 2007, a Acordului comercial dintre R.S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la Ouagadougou la data de 1 septembrie 1970. Totuși, potrivit dispozițiilor acestui acord, încetarea valabilității nu afectează drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin executarea acestui acord, înainte de terminarea sa, acest lucru fiind valabil pe o durată de 3 luni, de la 1 ianuarie 2007 până la 31 martie 2007.

În ceea ce privește Acordul-program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice și a schimburilor comerciale dintre R.S. România și Republica Voltei Superioare, semnat la data de 26 iulie 1984, Guvernul Burkiniei Faso își exprimă acordul pentru propunerea română de a nu mai intra în vigoare.

Misiunea Permanentă a Burkiniei Faso la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 1 februarie 2007.

Ministerul Afacerilor Externe al României

Nr. H 2-1-1/1112

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Populare Democrate Coreene în România și, cu referire la procesul de aducere în conformitate cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

După cum s-a explicat în cadrul consultărilor bilaterale ce au avut loc la București, în perioada 11—12 mai 2006, în conformitate cu articolul 6 paragraful 10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a Republicii Bulgaria și României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România are obligația de a aduce în conformitate cu dreptul comunitar toate acordurile bilaterale la care este parte. În consecință, va fi necesar ca toate acordurile bilaterale ce conțin prevederi referitoare la comerț și la cooperarea comercială să își înceteze valabilitatea, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor acorduri este motivată de faptul că, după data aderării, România va transfera Uniunii Europene, competența de a reglementa aspectele legate de comerțul internațional, în cadrul Politicii Comerciale Comune a Uniunii Europene.

Având în vedere că aderarea României la Uniunea Europeană va avea loc la 1 ianuarie 2007 și, pentru a se conforma obligațiilor ce derivă de aici, partea română propune autorităților Republicii Populare Democrate Coreene convenirea încetării valabilității Acordului dintre Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene și Guvernul României privind comerțul și cooperarea economică și plată, semnat la București la 19 octombrie 2000, începând cu 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia acceptarea de către autoritățile Republicii Populare Democrate Coreene a acestei propuneri.

În cazul în care autoritățile Republicii Populare Democrate Coreene nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală drept o notificare a intenției sale de a denunța Acordul dintre Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene și Guvernul României privind comerțul și cooperarea economică și plată, semnat la București la 19 octombrie 2000, în conformitate cu articolul 54 litera a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și cu clauzele finale ale Acordului (articolul 11). În consecință, acordul își va înceta valabilitatea la 14 mai 2007.

În conformitate cu articolul 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încetarea valabilității acestui acord nu va aduce atingere niciunui drept, obligație sau situație legală creată prin aplicarea Acordului, înainte de încetarea valabilității.

Partea română ar aprecia ca autoritățile din Republica Populară Democrată Coreeană să confirme primirea prezentei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Populare Democrate Coreene asigurarea înaltei sale considerații.

București, 19 septembrie 2006.

Ambasada Republicii Populare Democrate Coreene în România

Nr. 40/2006

Ambasada Republicii Populare Democrate Coreene în România prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României — Oficiul de drept comunitar și, cu referire la Nota verbală nr. H 2-1-1/1112, are onoarea de a-l informa că

partea R. P. D. Coreeană a decis să anuleze Acordul dintre Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene și Guvernul României privind comerțul și cooperarea economică și plată, semnat la București la 19 octombrie 2000.

Ambasada Republicii Populare Democrate Coreene în România folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe — Oficiul de drept comunitar asigurarea deosebitei considerații.

București, 26 octombrie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al României
Oficiul de drept comunitar

Ambasada României
Ciudad de Mexico

Nr. 237

Ambasada României la Ciudad de Mexico prezintă salutul său Ministerului Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica și, în contextul procesului de aducere în conformitate cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Potrivit articolului 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește să convină cu Republica Costa Rica încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica, prin încheierea unui acord prin schimb de note verbale între părți.

În consecință, Ambasada României are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale cu următorul conținut:

„1. Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica convin ca Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

2. Încetarea acordului nu afectează niciun drept, obligație sau situație juridică a părților creată în cursul executării acordului înainte de terminarea sa.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Republicii Costa Rica, această notă verbală împreună cu nota verbală de răspuns a Ministerului Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica pentru terminarea Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Costa Rica care va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare.

Ambasada României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica asigurarea înaltei sale considerații.

Mexico, 23 februarie 2006.
Ministerului Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica

Ministerul Comerțului Exterior
Republica Costa Rica

Ministerul Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica prezintă salutul său onorabilei Ambasade a României în Mexico City și, în contextul procesului de aducere în conformitate cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Potrivit articolului 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește să convină cu Republica Costa Rica încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Costa Rica și Guvernul României, prin încheierea unui acord prin schimb de note verbale între părți.

În consecință, Ministerul Comerțului Exterior al Republicii Costa Rica are onoarea de a exprima, în numele Guvernului Republicii Costa Rica, acordul său privind încheierea unui Acord prin schimb de note verbale cu următorul conținut:

1. Guvernul Republicii Costa Rica și Guvernul României convin ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Costa Rica și Guvernul României să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

2. Încetarea acordului nu afectează niciun drept, obligație sau situație juridică a părților creată în cursul executării Acordului înainte de terminarea sa.

Ministerul Comerțului Exterior comunică onorabilei Ambasade a României în Mexico City că Nota verbală a Ambasadei nr. 237 din 23 februarie 2006 împreună cu această notă verbală de răspuns vor constitui un acord între Guvernul Republicii Costa Rica și Guvernul României pentru terminarea Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Costa Rica și Guvernul României, care va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care Părțile informează în legătură cu îndeplinirea procedurilor interne necesare.

Ministerul Comerțului Exterior folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României în Mexico City asigurarea înaltei sale considerații.

San Jose, 19 mai 2006.

Onorabilei Ambasade a României în Mexico City

Nr. H2-1-1/798

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Arabe Egipt la București și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere că România va adera la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, în conformitate cu articolul 6.10 din Actul privind condițiile aderării, anexat Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să aducă în conformitate cu dreptul comunitar tratatele internaționale la care este parte, este necesar ca tratatele bilaterale care conțin prevederi referitoare la comerț sau relațiile comerciale să iasă din vigoare cu efect de la data aderării României la Uniunea Europeană. Ieșirea din vigoare a acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, începând cu data aderării, competența reglementării aspectelor internaționale referitoare la comerț, în cadrul politicii comerciale comune.

Prin urmare, partea română propune părții egiptene convenirea ieșirii din vigoare prin acordul părților a Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt, semnat la 24 noiembrie 1994, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia în mod deosebit primirea unui răspuns pozitiv al părții egiptene cu privire la această propunere.

În cazul în care partea egipteană nu este de acord cu propunerea de mai sus, partea română va considera prezenta notă verbală ca exprimând voința sa de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt, semnat la 24 noiembrie 1994, în conformitate cu articolul 54 litera a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, Acordul își va înceta valabilitatea, în conformitate cu articolul 12 al acestuia, la data de 25 ianuarie 2007.

În conformitate cu articolul 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, ieșirea din vigoare a acordului nu va aduce atingere niciunui drept, obligații sau situații juridice create prin executarea acordului, înainte de denunțarea acestuia.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică între România și Republica Arabă Egipt vor continua și se vor consolida, în baza celorlalte acorduri bilaterale existente între cele două părți, precum și a raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Arabă Egipt, în cadrul parteneriatului euro-mediteranean. De asemenea, ieșirea din vigoare a acordului nu va afecta în niciun mod relațiile foarte bune existente între cele două părți și partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va duce la întărirea acestor relații.

Ambasadei Republicii Arabe Egipt
București

În plus, partea română își exprimă dorința de a încheia în relația cu Republica Arabă Egipt un nou acord privind cooperarea economică tehnică și științifică, care să fie compatibil cu obligațiile României rezultate din aderarea la Uniunea Europeană. În acest sens, partea română ar aprecia dacă partea egipteană ar fi de acord cu începerea negocierilor cât mai curând.

Partea română ar aprecia dacă partea egipteană va confirma primirea prezentei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește și acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Arabe Egipt asigurarea distincției sale considerate.

București, 11 iulie 2006.

Ambasada Republicii Arabe Egipt la București

Nr. 116

Ambasada Republicii Arabe Egipt în București prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și, cu referire la notele verbale nr. H2-1-1/848, datată 21 iulie 2006, și nr. H2-1-1/798, datată 11 iulie 2006, ambasada are onoarea să informeze ministerul că autoritățile competente egiptene au aprobat următoarele:

1. Ieșirea din vigoare a Acordului Comercial dintre Guvernul Republicii Arabe Egipt și Guvernul României, semnat la 20 mai 1995, luând în considerare că art. 12 din acordul sus-menționat stipulează că ieșirea din vigoare nu va determina oprirea proiectelor întreprinse în timpul perioadei de valabilitate a acordului;

2. Desfășurarea unei runde de negocieri pentru amendarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Egipt privind cooperarea economică, științifică și tehnică, semnat la București la 24 noiembrie 1994.

Ambasada Republicii Arabe Egipt în București folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerate.

14 august 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al României

Nr. 1.038

Ambasada României la Addis Abeba prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Etiopiei și, cu privire la procesul de armonizare a cadrului juridic bilateral cu legislația comunitară, are onoarea de a comunica următoarele:

1. Partea română își exprimă satisfacția cu privire la maniera constructivă și eficientă în care s-a desfășurat recenta rundă de negocieri bilaterale și speră că asigurarea conformității acordurilor economice cu legislația UE va constitui o cale către dezvoltarea unei colaborări fructuoase în cadrul comunitar.

2. Partea română informează partea etiopiană că Acordul comercial semnat pe 27 iulie 1977 conține prevederi legate direct de politica comercială comună, care reprezintă o parte esențială a acquis-ului comunitar (titlul IX — Politica comercială comună din Tratatul instituind Comunitatea Europeană).

Astfel cum este cunoscut, din momentul aderării, un stat membru al Uniunii Europene nu mai poate încheia acorduri bilaterale în domeniul comercial, competența în acest domeniu aparținând în exclusivitate Comunității Europene (art. 133 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană). Din cauza acestei delegări de competențe, partea română nu poate păstra acordurile comerciale după momentul aderării la Uniunea Europeană.

3. În consecință, partea română dorește să convină cu partea etiopiană ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat pe data de 27 iulie 1977, printr-un acord încheiat prin schimb de note verbale între părți, care va intra în vigoare din momentul aderării României la Uniunea Europeană.

4. Astfel, Ambasada României are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale, cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Etiopiei sunt de acord ca Acordul comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat pe data de 27 iulie 1977, să își înceteze valabilitatea de la data aderării României la UE.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Etiopiei, această notă verbală, împreună cu nota verbală de răspuns din partea Ministerului Afacerilor Externe al Etiopiei, care va avea același conținut, vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Etiopiei pentru încetarea valabilității celor două acorduri, care va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ambasada României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe ale Etiopiei asigurarea înaltei sale considerații.

Addis Abeba, 4 noiembrie 2005.

Republica Federală Democrată Etiopia
Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Democrate Etiopia prezintă salutul său Ambasadei României la Addis Abeba, Etiopia, și are onoarea de a se referi la Nota sa verbală nr. 1.038 din 4 noiembrie 2005 cu privire la cererea referitoare la ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat la București pe data de 27 iulie 1977.

Ministerul are onoarea de a confirma Ambasadei primirea Notei verbale nr. 1.038 din 4 noiembrie 2005, care propune ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat pe data de 27 iulie 1977, de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ministerul confirmă Ambasadei că acordul și-a încetat valabilitatea, în conformitate cu Nota sa verbală nr. 1.038 din 4 noiembrie 2005, care prevede că Guvernul Etiopiei și Guvernul României sunt de acord ca Acordul comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat pe data de 27 iulie 1977, să își înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. În acest context, Guvernul Etiopiei este de acord ca Acordul comercial între Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste, semnat pe data de 27 iulie 1977, să își înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Cu privire la respectarea obligațiilor încă neîndeplinite, dacă acestea există, din contractele comerciale intrate în vigoare înainte de aderarea României la Uniunea Europeană, acordul va continua să aibă efect, în ciuda ieșirii din vigoare a acordului comercial, în conformitate cu art. XIV din acord și cu art. 70 (1,b) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Democrate Etiopia folosește această ocazie pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

Addis Abeba, 19 decembrie 2005.
Ambasadei României

Nr. 150

Ambasada României la Addis Abeba prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Etiopiei și, cu privire la procesul de armonizare a cadrului juridic bilateral cu legislația comunitară, are onoarea de a comunica următoarele:

1. Partea română își exprimă satisfacția cu privire la maniera constructivă și eficientă în care s-a desfășurat recenta rundă de negocieri bilaterale și speră că asigurarea conformității acordurilor economice cu legislația UE va constitui o cale către dezvoltarea unei colaborări fructuoase în cadrul comunitar.

2. Partea română informează partea etiopiană că două acorduri bilaterale în domeniul cooperării economice și tehnice interferează cu dispozițiile legislației comunitare și, deci, este de preferat încetarea valabilității lor.

Astfel cum este cunoscut, din momentul aderării, un stat membru al Uniunii Europene nu mai poate încheia acorduri bilaterale în domeniul comercial și agricol, competența în aceste domenii aparținând în exclusivitate Comunității Europene (art. 133 și 32 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană). Din cauza acestei delegări de competențe, partea română nu poate păstra acordurile economice după momentul aderării la Uniunea Europeană.

În urma analizei, Acordul dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste cu privire la cooperare economică și tehnică, semnat pe data de 7 decembrie 1978, și Protocolul dintre Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnat pe data de 13 iulie 1983, conțin prevederi legate direct de politicile comercială și agricolă, care reprezintă o parte importantă din acquis-ul comunitar.

3. În consecință, partea română dorește să convină cu partea etiopiană ieșirea din vigoare a Acordului dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste cu privire la cooperare economică și tehnică, semnat pe data de 7 decembrie 1978, și a Protocolului dintre Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnat pe data de 13 iulie 1983, printr-un acord încheiat prin schimb de note verbale între părți, care va intra în vigoare din momentul aderării României la Uniunea Europeană.

4. Astfel, Ambasada României are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale, cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Etiopiei sunt de acord ca Acordul dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste cu privire la cooperare economică și tehnică, semnat pe data de 7 decembrie 1978, și Protocolul dintre Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnat pe data de 13 iulie 1983, să își înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În ceea ce privește proiectele demarate înainte de data încetării valabilității acestor acorduri, prevederile acestora vor continua să se aplice pentru o perioadă de 10 ani de la data ieșirii din vigoare.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Etiopiei, această notă verbală, împreună cu nota verbală de răspuns din partea Ministerului Afacerilor Externe al Etiopiei, care va avea același conținut, vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Etiopiei pentru încetarea valabilității celor două acorduri, care va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ambasada României folosește această ocazie pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Etiopiei asigurarea înaltei sale considerații.

Addis Abeba, 19 ianuarie 2006.

Republica Federală Democrată Etiopia
Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Democratice Etiopia prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și are onoarea de a se referi la Nota verbală nr. 150 din 19 ianuarie 2006 a Ambasadei României în Addis Abeba, Etiopia, cu privire la solicitarea referitoare la ieșirea din vigoare a Acordului privind cooperarea economică și tehnică și a Protocolului privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnate de cele două state pe data de 7 decembrie 1978 și, respectiv, 13 iulie 1983.

În acest context, Guvernul Etiopiei este de acord ca Acordul privind cooperarea economică și tehnică, semnat pe data de 7 decembrie 1978, între Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România, și Protocolul privind cooperarea economică și tehnică și relațiile comerciale, semnat pe data de 13 iulie 1983, încheiat între Guvernul Militar Provizoriu al Etiopiei Socialiste și Guvernul R. S. România, își vor înceta valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În ceea ce privește proiectele demarate înainte de data încetării valabilității acestor acorduri, prevederile acestora vor continua să se aplice.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Federale Democratice Etiopia folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.

București, 24 februarie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe din România

Nr. H2-1-1/795

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Islamice Iran și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere că România va adera la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, în conformitate cu articolul 6.10 din Actul privind condițiile aderării, anexat Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să aducă în conformitate cu dreptul comunitar tratatele internaționale la care este parte, este necesar ca tratatele bilaterale care conțin prevederi referitoare la comerț sau relațiile comerciale să iasă din vigoare cu efect de la data aderării României la Uniunea Europeană. Ieșirea din vigoare a acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, începând cu data aderării, competența reglementării aspectelor internaționale referitoare la comerț în cadrul politicii comerciale comune.

În considerarea celor de mai sus, partea română propune părții iraniene să convină ieșirea din vigoare a Acordului comercial pe termen lung dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului, semnat la 12 octombrie 1972, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă partea iraniană ar confirma acest acord.

Dacă partea iraniană nu comunică acordul său cu privire la această propunere până la 1 ianuarie 2007, partea română va considera prezenta notă verbală ca fiind notificarea voinței sale de denunțare a Acordului comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului, semnat la 12 octombrie 1972, în conformitate cu articolul 54 litera a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, Acordul comercial pe termen lung între Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Imperial al Iranului, semnat la 12 octombrie 1972, își va înceta valabilitatea, în conformitate cu clauzele finale ale acestuia, la 1 ianuarie 2007.

Totodată, în considerarea obligațiilor României față de Uniunea Europeană, menționate mai sus, partea română propune părții iraniene ca Acordul comercial dintre Guvernului României și Guvernul Republicii Islamice Iran, semnat la 3 februarie 1994, care nu a fost încă ratificat, să nu mai intre în vigoare. Partea română ar aprecia dacă partea iraniană ar transmite acordul său cu privire la această propunere cât mai curând cu putință.

În conformitate cu art. 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, ieșirea din vigoare a Acordului comercial pe termen lung nu va aduce atingere niciunui drept, obligații sau situații juridice create prin executarea acordului, înainte de denunțarea acestuia.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică între România și Republica Islamică Iran vor continua și se vor consolida în baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Islamică Iran. De asemenea, ieșirea din vigoare a acordului comercial pe termen lung nu va afecta în niciun mod relațiile foarte bune existente între cele două părți și partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va duce la întărirea acestor relații.

Partea română ar aprecia dacă partea iraniană va confirma primirea prezentei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește și acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Islamice Iran asigurarea distinsei sale considerațiuni.

București, 12 iulie 2006.

Ambasada Republicii Islamice a Iranului la București
— în oraș —

Nr. 1.490

În numele Domnului Atotputernic

Ambasada Republicii Islamice Iran prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe și, cu privire la nota verbală nr. H2-1-1/795 din 12 iulie 2006, are onoarea de a informa că partea iraniană afirmă că, potrivit art. 21 din Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republice Islamice Iran, semnat la data de 3 februarie 1994, dacă o parte dorește încetarea valabilității acordului și aduce la cunoștință celeilalte părți decizia sa în scris, obiecția celeilalte părți nu are efect.

Partea iraniană este gata să negocieze noul acord comercial bazat pe regulile și regulamentele Uniunii Europene și așteaptă proiectul părții române.

Ambasada Republicii Islamice Iran folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe asigurarea înaltei sale considerațiuni.

București, 15 august 2006.

Nr. 736

Ambasada României în Italia prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Malgașe și are onoarea de a-i comunica următoarele:

În conformitate cu articolul 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română solicită părții malgașe convenirea încetării Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgașe, semnat la Tananarive pe data de 23 mai 1970, prin încheierea unui schimb de note verbale, care va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În consecință, Ambasada României în Italia are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale, cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Malgășe au convenit încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la data de 23 mai 1970, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.“

Dacă această propunere va fi acceptată de Guvernul Republicii Malgășe, această notă verbală și nota verbală de răspuns a părții malgășe vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Malgășe cu privire la încetarea Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la data de 23 mai 1970. Acest acord prin schimb de note verbale va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ambasada României în Italia folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Malgășe asigurarea înaltei sale considerații.

Roma, 13 februarie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Malgășe

Nr. 135/AE/SG/M/NV/DCB

Notă verbală

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Madagascar prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și, cu referire la Nota verbală nr. 736 din 13 februarie 2006 a Ambasadei României în Italia, are onoarea de a-i comunica următoarele:

În conformitate cu art. 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea malgășă este de acord cu propunerea părții române și acceptă încetarea Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la data de 23 mai 1970.

În consecință, Ministerul Afacerilor Externe își exprimă acordul cu privire la următorul text: „Guvernul României și Guvernul Republicii Malgășe au convenit încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la data de 23 mai 1970, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.“

Prezenta notă verbală, răspuns la nota verbală menționată mai sus, constituie un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Madagascar privind încetarea Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Malgășe, semnat la data de 23 mai 1970. Acest acord prin schimb de note verbale va avea efect începând cu aderarea României la Uniunea Europeană.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Madagascar folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.

Antananarivo, 18 mai 2006.

Ambasada României în Italia

Nr. 3.239

Notă verbală

Ambasada României în Italia prezintă salutul său Ambasadei Republicii Madagascar și, ca urmare a propunerii autorităților române de a încheia un nou acord general de cooperare între Guvernul României și Guvernul Republicii Malgășe, are onoarea de a-i trimite atașat proiectul de text.

Noul acord general va înlocui Acordul de cooperare economică dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Madagascar, semnat la 25 mai 1970, care își va înceta valabilitatea de la 1 ianuarie 2007, datorită aderării la Uniunea Europeană începând de la această dată, precum și obligației care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor la care este parte. De aceea, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, Guvernul României propune părții malgășe convenirea ca Acordul de cooperare economică dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Madagascar, semnat la 25 mai 1970, să-și înceteze valabilitatea de la 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile malgășe ar accepta ca acordurile menționate să-și înceteze valabilitatea începând cu această dată.

În plus, partea română propune încheierea acestui acord înainte de data aderării României la UE — 1 ianuarie 2007. Astfel, relațiile bilaterale de colaborare economică vor avea o nouă bază juridică compatibilă cu statutul României de stat membru al UE.

Dacă autoritățile malgaze nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul de cooperare economică dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Madagascar, semnat la 25 mai 1970, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și cu art. 7 al acordului. În consecință, acordul menționat își va înceta valabilitatea de la 22 octombrie 2008.

Potrivit art. 70 al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, terminarea acestui acord nu va afecta drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin executarea acordului înainte de terminarea sa.

Ambasada României roagă Ambasada Republicii Madagascar să-i confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României în Italia folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Madagascar asigurarea înaltei sale considerații.

Roma, 27 iulie 2006.

Nr. 702 AE/SG/M/NV/DCB

Notă verbală

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Madagascar prezintă salutul său Ambasadei României la Roma și are onoarea de a confirma primirea Notei verbale nr. 3.239 din 27 iulie 2006 privind propunerea părții române de a încheia un nou acord general de cooperare între Guvernul României și al Republicii Madagascar, acord menit să înlocuiască Acordul de cooperare economică dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Madagascar, semnat la 25 mai 1970, a cărui valabilitate încetează de la 1 ianuarie 2007.

Ministerul dorește să informeze Ambasada că proiectul de acord propus de partea română este în prezent în studiu la nivelul autorităților malgaze competente. O contrapropunere a părții malgaze va fi transmisă părții române la momentul oportun.

Ministerul roagă Ambasada să informeze asupra acestui lucru autoritățile competente ale țării sale.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Madagascar mulțumește Ambasadei României și folosește acest prilej pentru a reînnoi asigurarea înaltei sale considerații.

Antananarivo, 13 noiembrie 2006.

Ambasada României la Rabat

Nr. 166

Ambasada României la Rabat prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe și al Cooperării al Regatului Maroc și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și obligația ce decurge din art. 6 paragraful 10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a Republicii Bulgaria și României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar a tuturor acordurilor la care este parte, este necesară încetarea valabilității tuturor tratatelor bilaterale ce conțin prevederi referitoare la comerț și la cooperarea comercială. Încetarea valabilității acestor acorduri este motivată de faptul că, după data aderării, România va transfera Uniunii Europene competența de a reglementa aspectele legate de comerțul internațional, în cadrul Politicii Comerciale Comune a Uniunii Europene.

În cadrul consultărilor pe teme juridice ce au avut loc la Rabat, în perioada 13–14 februarie 2006, delegația română a precizat necesitatea încetării valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 24 ianuarie 1969, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Partea română a propus, de asemenea, încheierea unui nou acord între Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc privind cooperarea economică, tehnică și științifică, compatibil cu dreptul comunitar, care va facilita consolidarea relațiilor economice bilaterale.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, partea română reiterează părții marocane propunerea sa de a conveni încetarea valabilității, prin acordul părților, a Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 24 ianuarie 1969, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Partea română ar aprecia dacă partea marocană ar accepta ca acordul să-și înceteze valabilitatea începând cu această dată.

În cazul în care autoritățile Regatului Maroc nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală drept o notificare a intenției sale de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 24 ianuarie 1969, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul își va înceta valabilitatea, în conformitate cu clauzele sale finale, începând cu 24 ianuarie 2007.

În conformitate cu art. 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încetarea valabilității acestui acord nu va aduce atingere niciunui drept, obligație sau situație legală creată prin aplicarea acordului înainte de încetarea valabilității.

Partea română propune, de asemenea, părții marocane ca Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 20 decembrie 1991, să nu mai intre în vigoare, având în vedere faptul că partea marocană nu a notificat, până în prezent, îndeplinirea procedurilor interne pentru intrarea sa în vigoare.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea comercială dintre România și Regatul Maroc vor continua și se vor consolida pe baza altor acorduri bilaterale și a raporturilor juridice dintre Uniunea Europeană și Regatul Maroc. Partea română este convinsă că încetarea valabilității acordului comercial nu va afecta în niciun fel relațiile excelente dintre cele două țări.

Partea română reiterează, de asemenea, dorința sa de a încheia, cât mai curând posibil, un nou acord de cooperare economică, tehnică și științifică, pe baza propunerii părții române.

Partea română roagă partea marocană să confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României la Rabat folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe și al Cooperării al Regatului Maroc asigurarea înaltei sale considerații.

București, 6 iulie 2006.

Ambasadei Regatului Maroc

Regatul Maroc
Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării
Direcția Afaceri Juridice și Tratate

Nr. 003397 din 30 octombrie 2006

Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării prezintă salutul său Ambasadei României la Rabat și, ca urmare a Notei sale verbale nr. 166 din 14 februarie 2006 privind propunerea părții române de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Maroc, semnat la București la 24 ianuarie 1969, are onoarea de a aduce la cunoștință faptul că autoritățile marocane competente acceptă ca data denunțării acordului menționat să coincidă cu data aderării României la Uniunea Europeană.

Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării al Regatului Maroc la Rabat folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

Ambasadei României la Rabat

Nr. H2-1-1/1104

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Statelor Unite Mexicane la București și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere că România va adera la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, în conformitate cu articolul 6.10 din Actul privind condițiile aderării, anexat Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să aducă în conformitate cu dreptul comunitar tratatele internaționale la care este parte, este necesar ca tratatele bilaterale care conțin prevederi referitoare la comerț sau relațiile comerciale să iasă din vigoare cu efect de la data aderării României la Uniunea Europeană. Ieșirea din vigoare a acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, începând cu data aderării, competența reglementării aspectelor internaționale referitoare la comerț, în cadrul politicii comerciale comune.

Partea română reiterează autorităților din Statele Unite Mexicane propunerea sa de a conveni ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane, semnat la 3 septembrie 1998, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile din Statele Unite Mexicane ar putea comunica acordul lor cu privire la această propunere.

În cazul în care autoritățile din Venezuela nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca exprimând voința sa de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane, semnat la 3 septembrie 1998, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul își va înceta valabilitatea, în conformitate cu art. 14, la data de 10 decembrie 2007.

În conformitate cu art. 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, ieșirea din vigoare a acestui acord nu va afecta niciun drept, obligație sau situație juridică creată prin executarea acordului, înainte de ieșirea sa din vigoare.

Partea română reiterează cu această ocazie dorința sa ca noul acord de cooperare economică dintre Ministerul Economiei și Comerțului din România și Ministerul Economiei din Statele Unite Mexicane, convenit și parafat în toamna anului 2005, să fie semnat cât mai curând posibil. Partea română își exprimă totodată convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Mexic vor continua și se vor consolida, în baza noului acord și a raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Mexic. De asemenea, ieșirea din vigoare a acordului nu va afecta în niciun mod relațiile foarte bune existente între cele două părți și partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va duce la întărirea acestor relații.

Ambasadei Statelor Unite Mexicane
București

Partea română ar aprecia dacă autoritățile mexicane vor confirma primirea prezentei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește și acest prilej pentru a reitera Ambasadei Statelor Unite Mexicane la București asigurarea distinsei sale considerațiuni.

București, 18 septembrie 2006.

Secretariatul Relațiilor Externe

Proiectul GOBMEX
SRE/CJA
19 octombrie 2006

Secretariatul Relațiilor Externe — Secțiunea Juridică salută cu considerație Ambasada României și, referindu-se la Nota sa verbală nr. 933 din data de 27 octombrie 2005 și la Nota verbală H2-1-1/1104 a Ministerului Afacerilor Externe al României, din data de 18 septembrie 2006, prin care se propune încetarea Acordului de comerț dintre Guvernul Statelor Unite Mexicane și Guvernul României, încheiat la Ciudad de Mexico la 3 septembrie 1998.

Cu referire la acesta, Secretariatul are plăcerea de a comunica Ambasadei României acordul Guvernului mexican pentru încetarea, prin acordul părților, a instrumentului internațional menționat, cu efect de la data de 1 ianuarie 2007, în conformitate cu articolul 54 litera b) a Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, din 23 mai 1969.

Secretariatul Relațiilor Externe — Secțiunea Juridică folosește această oportunitate pentru a reînnoi Ambasadei României mărturia atentei sale considerații.

Mexico, D.F., 19 octombrie 2006.

Ambasadei României
Mexico DF

Nr. 326

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Republicii Namibia la Națiunile Unite și, cu referire la procesul de compatibilizare cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

În conformitate cu art. 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește convenirea unui acord cu Republica Namibia cu privire la ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României, semnat la data de 14 mai 1991, prin încheierea unui schimb de note verbale între părți, care va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În consecință, Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui Acord prin schimb de note verbale având următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia convin ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României, semnat la data de 14 mai 1991, să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Republicii Namibia, prezenta notă verbală împreună cu nota verbală de răspuns a Misiunii Permanente a Republicii Namibia la Națiunile Unite vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Namibia pentru încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României, semnat la data de 14 mai 1991, care va intra în vigoare la data primirii Notei verbale de răspuns a Guvernului Republicii Namibia și va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Republicii Namibia la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 25 ianuarie 2006.

Misiunii Permanente a Republicii Namibia la Națiunile Unite
New York

Misiunea Permanentă a Republicii Namibia la Națiunile Unite
No. 7/14/132

Misiunea Permanentă a Republicii Namibia la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite și are onoarea de a confirma primirea Notei verbale nr. 326 din 25 ianuarie 2006 privind propunerea, în numele Guvernului României, de a încheia un acord prin schimb de note verbale, prin care Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României convin ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României, semnat la data de 14 mai 1991, să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Această propunere fiind acceptată de Guvernul Republicii Namibia, Misiunea Permanentă are onoarea de a confirma că această notă verbală împreună cu nota verbală a Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite vor constitui un acord între Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României pentru terminarea Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Namibia și Guvernul României, semnat la data de 14 mai 1991, care va intra în vigoare la data primirii de către Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite a acestei note verbale și va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Misiunea Permanentă a Republicii Namibia la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 19 septembrie 2006.

Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite
New York

Misiunea Permanentă a României pe lângă Organizația Națiunilor Unite

Nr. 3.025

Misiunea Permanentă a României pe lângă Organizația Națiunilor Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Regatului Nepal pe lângă Organizația Națiunilor Unite și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Ținând cont de faptul că România va adera la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007, precum și de faptul că, în conformitate cu art. 6.10 din Protocolul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să aducă în conformitate cu dreptul comunitar tratatele internaționale la care este parte, este necesar ca tratatele bilaterale care conțin prevederi privind comerțul sau cooperarea comercială să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, de la data aderării, competența privind reglementarea aspectelor internaționale privitoare la comerț, în cadrul politicii comerciale comune a Uniunii Europene.

Având în vedere faptul că aderarea României la Uniunea Europeană va avea loc la 1 ianuarie 2007 și pentru a se conforma obligațiilor rezultate, partea română reiterează autorităților Regatului Nepal propunerea sa de a conveni încetarea valabilității Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Nepal, semnat la 12 ianuarie 1984, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Regatului Nepal ar putea confirma acordul lor cu privire la această propunere.

În cazul în care autoritățile Regatului Nepal nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală drept o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial și de plăți dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Nepal, în conformitate cu art. 54 lit. a) al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor și clauzelor finale. În consecință, acordul își va înceta valabilitatea, în conformitate cu art. 17, la 2 iulie 2009.

Conform art. 70 al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, încetarea valabilității acordului nu va afecta niciun drept, obligație sau situație juridică, anterior ieșirii lui din vigoare.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Regatul Nepal vor continua și se vor consolida, pe baza legală dintre Uniunea Europeană și Regatul Nepal. În același timp, terminarea acordului nu va afecta în niciun fel bunele relații dintre cele două părți, iar partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va duce la consolidarea acestor relații.

Partea română ar aprecia confirmarea primirii acestei note verbale de către autoritățile Regatului Nepal.

Misiunea Permanentă a României la Organizația Națiunilor Unite se folosește de acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Regatului Nepal la Organizația Națiunilor Unite asigurarea distinsei sale considerații.

New York, 26 septembrie 2006.

Misiunea Permanentă a Nepalului la ONU
Nota nr. 235/2006

Misiunea Permanentă a Nepalului la ONU prezintă salutul său Misiunii Permanente a României la ONU în New York și are onoarea să confirme primirea Notei verbale nr. 3.025 din 26 septembrie 2006, prin care, luând în considerare aderarea la UE a României, a fost propusă ieșirea din vigoare a Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Nepal, semnat la 12 ianuarie 1984, cu aplicare de la 1 ianuarie 2007.

Misiunea Permanentă a Nepalului are onoarea să confirme că Guvernul Nepalului este de acord cu ieșirea din vigoare a Acordului comercial și de plăți dintre Guvernul R.S. România și Guvernul Regatului Nepal, semnat la 12 ianuarie 1984, care își va produce efectele de la 1 ianuarie 2007, astfel cum a fost propus de partea română în nota verbală menționată.

Misiunea Permanentă a Nepalului la ONU folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a României la ONU asigurarea înaltei sale considerațiuni.

New York, 28 decembrie 2006.

Misiunea Permanentă a României la ONU

Nr. 789

Ambasada României prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Islamice Pakistan și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la data de 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor la care este parte, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

În consecință, partea română propune convenirea încetării valabilității prin acordul părților a Acordului privind cooperarea comercială, economică, industrială și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, semnat la data de 10 iulie 1995, cu începere de la 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Republicii Islamice Pakistan confirmă acordul său cu privire la această propunere.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Islamică Pakistan vor continua și se vor consolida pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Islamică Pakistan. Astfel, terminarea acestor acorduri nu va afecta relațiile excelente între cele două părți. Partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va conduce la consolidarea acestor relații.

În plus, partea română reiterează, cu această ocazie, propunerea sa de a încheia un nou acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică, pe baza proiectului de text trimis de România în luna ianuarie 2006. În acest sens, partea română își exprimă dorința de a organiza o rundă de negocieri cu privire la acest acord la o dată stabilită de comun acord.

Partea română roagă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Islamice Pakistan să-i confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României în Islamabad folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Islamice Pakistan asigurarea înaltei sale considerațiuni.

Islamabad, 26 iulie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe
Direcția Generală Europa
Islamabad

No. H2-1/3122

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Islamice Pakistan și, cu privire la Nota verbală nr. Com-5/04 a Ambasadei Pakistanului la București, referitoare la clarificarea acordurilor a căror încetare o propune partea română începând cu 1 ianuarie 2007, are onoarea de a-i comunica următoarele:

1. Partea română propune părții pakistaneze să convină ca [...] Acordul privind cooperarea comercială, economică, industrială și tehnică dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Islamice Pakistan, semnat la data de 10 iulie 1995, să-și înceteze valabilitatea începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, potrivit art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, din cauza faptului că în aceste domenii Uniunea Europeană va avea competență exclusivă.

[...]

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Islamice Pakistan asigurarea înaltei sale considerațiuni.

București, 23 octombrie 2006.

Ambasadei Republicii Islamice Pakistan
București

Nr. Com5/04

Ambasada Republicii Islamice Pakistan prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe și, cu referire la Nota verbală nr. H2-1-1/3122 din 22 octombrie 2006, are onoarea de a menționa că Guvernul pakistanez nu are nicio obiecție în ceea ce privește încetarea valabilității Acordului comercial pakistanezo-român semnat în 1995.

În același timp, ministerul este rugat să precizeze dacă este de acord cu forma finală a proiectului de Acord dintre Pakistan și România cu privire la cooperarea economică, științifică și tehnică.

Ambasada Republicii Islamice Pakistan folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe asigurarea înaltei sale considerații.

Ministerului Afacerilor Externe
București

Ambasada României în Senegal

Nr. 528

Ambasada României prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Senegal și are onoarea să informeze următoarele:

Luând în considerare aderarea României la Uniunea Europeană începând din 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile aderării, anexat la Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar a tuturor tratatelor la care este parte, va fi necesar ca toate tratatele conținând dispoziții comerciale să își înceteze valabilitatea începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată prin faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele internaționale relative la comerț, în cadrul politicii comerciale comune.

Ținând cont de aspectele menționate mai sus, partea română își exprimă voința de a proceda la denunțarea Acordului comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la 29 aprilie 1969, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul menționat își va înceta valabilitatea, conform dispozițiilor din acord, începând cu 1 ianuarie 2007.

Partea română își exprimă voința, de asemenea, de a proceda la denunțarea Acordului de cooperare economică, tehnică și științifică dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la 24 aprilie 1976, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul menționat își va înceta valabilitatea, conform dispozițiilor din acord, începând cu 1 ianuarie 2007, în conformitate cu art. 7 din acord (după expirarea unui termen de 6 luni de la primirea prezentei note verbale).

În conformitate cu art. 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încetarea valabilității acordurilor nu va afecta drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin aplicarea acordurilor, înainte de încetarea valabilității lor.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Senegal vor continua și se vor întări, pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Senegal. Astfel, încetarea valabilității acordurilor nu va afecta relațiile excelente dintre cele două părți. Partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va conduce la consolidarea acestor relații.

Partea română roagă partea senegaleză să confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României folosește și acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Senegal asigurarea înaltei sale considerații.

29 iunie 2006.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Senegal

Republica Senegal
Ministerul Afacerilor Externe

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Senegal prezintă salutul său Ambasadei României la Dakar și are onoarea să confirme primirea Notei verbale nr. 528 din 29 iunie 2006 privind decizia autorităților române de a denunța acordurile ce vor fi amintite, ca urmare a aderării României la Uniunea Europeană:

— Acordul comercial dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la 29 aprilie 1969;

— Acordul de cooperare economică, tehnică și științifică dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, semnat la 24 aprilie 1976.

Autoritățile senegaleze iau act de decizia părții române, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007, și reiterează disponibilitatea pentru a întări cooperarea economică între cele două state.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Senegal folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

17 iulie 2006.

Ambasada României
Dakar

Ministerul Afacerilor Externe al României

Nr. H 2-1-1/791

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ambasadei Republicii Arabe Siriene în România și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Luând în considerare faptul că aderarea României la Uniunea Europeană va avea loc la 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, în conformitate cu art. 6 paragraful 10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a Republicii Bulgaria și României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la 25 aprilie 2005, România trebuie să asigure conformitatea cu dreptul comunitar a tuturor acordurilor la care este parte, este necesară încetarea valabilității tuturor tratatelor bilaterale ce conțin prevederi referitoare la comerț și la cooperarea comercială, începând cu data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor acorduri este motivată de faptul că, după data aderării, România va transfera Uniunii Europene competența de a reglementa aspectele legate de comerțul internațional, în cadrul Politicii Comerciale Comune a Uniunii Europene.

Având în vedere faptul că aderarea României va avea loc la 1 ianuarie 2007 și pentru a se conforma obligațiilor ce derivă de aici, partea română are următoarele propuneri în ceea ce privește acordurile în domeniul economic:

— în ceea ce privește Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Arabe Siriene privind cooperarea economică și tehnică, semnat la 19 octombrie 1972, partea română propune ca acest acord să fie considerat caduc, datorită faptului că părțile contractante și-au îndeplinit obligațiile, în conformitate cu art. 10 al acordului;

— în ceea ce privește Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Arabe Siriene privind cooperarea economică și tehnică pe termen lung, semnat la 1 decembrie 1987, partea română propune ca părțile să convină încetarea valabilității începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, 1 ianuarie 2007. În cazul în care autoritățile Republicii Arabe Siriene nu agreează această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală drept notificare a intenției sale de a denunța acordul menționat, care își va înceta valabilitatea la 1 decembrie 2007 (în conformitate cu art. 20 al acordului);

— în ceea ce privește Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la 13 aprilie 1993, partea română propune părții siriene convenirea ieșirii sale din vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 2007.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea comercială dintre România și Republica Arabă Siriană vor continua și se vor consolida pe baza altor acorduri bilaterale și a raporturilor juridice dintre Uniunea Europeană și Republica Arabă Siriană.

În conformitate cu articolul 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încetarea valabilității acestor acorduri nu va aduce atingere niciunui drept, obligație sau situație legală creată prin aplicarea acordurilor, înainte de încetarea valabilității.

Partea română ar aprecia ca partea siriană să confirme primirea prezentei note verbale.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei Republicii Arabe Siriene în România asigurarea înaltei sale considerații.

București, 10 iulie 2006.

Ambasada Republicii Arabe Siriene
București

Nr. 442/1

Ambasada Republicii Arabe Siriene la București prezintă salutul său către Ministerul Afacerilor Externe — Direcția Generală Protocol Național — și, cu referire la Nota nr. H 2-1-1/791 din 10 iulie 2006 privitoare la anularea Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Arabe Siriene, semnat la 13 aprilie 1993, are onoarea de a înștiința despre aprobarea Guvernului sirian în sensul anulării acordului sus-menționat, precum și de înlocuirea acestuia cu un nou proiect în vederea unei colaborări economice între cele două guverne.

Cu speranța că partea română va studia proiectul anexat și-si va exprima opinia printr-un proiect emis de Guvernul român ce va fi transmis Guvernului sirian, se așteaptă stabilirea unor negocieri pentru pregătirea unui nou Acord și pentru semnarea acestuia.

Ambasada Republicii Arabe Siriene din București folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe — Direcția Generală Protocol Național asigurarea celei mai înalte considerații.

Data: 28 septembrie 2006.

Nr. 509

Ambasada României prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Unite Tanzania și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la data de 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european

a tuturor tratatelor la care este parte, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

Având în vedere că aderarea României la Uniunea Europeană va avea loc la data de 1 ianuarie 2007 și în scopul îndeplinirii obligațiilor care derivă din acest statut, delegația română a propus părții tanzaniene cu ocazia reuniunii experților români cu membrii Ambasadei Tanzaniei la Nairobi, pe data de 29 mai 2006, ca Acordul comercial să își înceteze valabilitatea prin acordul părților, începând cu 1 ianuarie 2007.

În consecință, partea română reiterează propunerea pentru autoritățile Republicii Unite Tanzania, în sensul agreării încetării valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Unite Tanzania și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la Dar es Salaam la data de 31 mai 1968, începând cu 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Republicii Unite Tanzania confirmă acordul lor în acest sens.

Dacă autoritățile Republicii Unite Tanzania nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Unite Tanzania și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la Dar es Salaam la data de 31 mai 1968, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, începând cu data de 1 ianuarie 2007. În consecință, acordul își va înceta valabilitatea la data menționată, în conformitate cu clauzele finale.

Potrivit art. 70 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, ieșirea din vigoare a acordului nu va afecta niciun drept, obligație sau situație juridică creată de executarea acordului, înainte de încetarea sa.

Partea română își exprimă convingerea sa că relațiile comerciale și cooperarea economică între România și Republica Unită Tanzania vor continua și se vor consolida pe baza altor acorduri bilaterale, precum și a cadrului juridic existent între Uniunea Europeană și Republica Unită Tanzania.

De asemenea, partea română reiterează intenția de a amenda Acordul cu privire la cooperarea economică și tehnică din 1970 și Acordul general cu privire la cooperarea economică și tehnică, pe baza proiectelor de Protocoale de amendare transmise de partea română.

Partea română roagă autoritățile Republicii Unite Tanzania să-i confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României la Nairobi folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Unite Tanzania la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

Nairobi, 14 iulie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Unite Tanzania

Republica Unită Tanzania
Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării Internaționale
O.P. 9000, Dar es Salaam

CKA 12/528/01/32

Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării Internaționale al Republicii Unite Tanzania prezintă salutul său Ambasadei României și are onoarea de a confirma primirea Notei sale verbale nr. 509 din data de 14 iulie 2006.

Ministerul ar dori să notifice Ambasadei că Republica Unită Tanzania nu are nicio obiecție cu privire la propunerea de încetare a valabilității Acordului comercial dintre Guvernul Republicii Unite Tanzania și Guvernul Republicii Socialiste România, semnat la Dar es Salaam la data de 31 mai 1968, cu efect din data de 1 ianuarie 2007.

Ministerul confirmă, de asemenea, că nu există obligații în desfășurare privind aplicarea acordului.

Ministerul Afacerilor Externe și al Cooperării Internaționale al Republicii Unite Tanzania folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

Dar es Salaam, 11 octombrie 2006.

Ambasadei României
Nairobi

No. 2.033

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a Republicii Togo la Națiunile Unite și are onoarea de a-i comunica următoarele:

Având în vedere aderarea României la Uniunea Europeană la data de 1 ianuarie 2007, precum și obligația care decurge din art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor la care este parte, este necesar ca toate tratatele conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană. Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, partea română propune autorităților Republicii Togo de a agreea ca Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la data de 17 noiembrie 1975 să-și înceteze valabilitatea de la data de 1 ianuarie 2007. Partea română ar aprecia dacă autoritățile Republicii Togo acceptă ca acordurile menționate să-și înceteze valabilitatea începând cu această dată.

Dacă autoritățile Republicii Togo nu sunt de acord cu această propunere, partea română va considera prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la data de 17 noiembrie 1975, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor și cu art. 13 al acordului. În consecință, Acordul comercial dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la data de 17 noiembrie 1975, își va înceta valabilitatea începând cu 26 iulie 2007.

Partea română își exprimă, de asemenea, dorința de a înceta valabilitatea Acordului program privind dezvoltarea pe termen lung a cooperării economice și a schimburilor dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la 25 mai 1984, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul menționat își va înceta valabilitatea potrivit art. 16 al acordului, după 6 luni de la primirea prezentei note verbale.

Partea română își exprimă, de asemenea, dorința de a înceta valabilitatea Acordului privind cooperarea economică, științifică și tehnică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Togoleze, semnat la data de 17 noiembrie 1975, în conformitate cu articolul 54 a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. În consecință, acordul menționat își va înceta valabilitatea potrivit art. 15 al acordului, după 6 luni de la primirea prezentei note verbale.

Potrivit art. 70 al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, terminarea acestui acord nu va afecta drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin executarea acordului înainte de terminarea sa.

Partea română își exprimă convingerea sa că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Togo vor continua și se vor consolida pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Togo. Astfel, terminarea acestor acorduri nu va afecta relațiile excelente între cele două părți. Partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va conduce la consolidarea acestor relații.

Partea română roagă Republica Togo să-i confirme primirea prezentei note verbale.

Misiunea Permanentă a României la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a Republicii Togo la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

29 iunie 2006, New York.

Nr. 1.037/MPT-ONU/2006

Misiunea Permanentă a Togo la Națiunile Unite prezintă salutul său Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite și, referindu-se la Nota sa verbală nr. 2.033 din 29 iunie 2006, are onoarea de a-i comunica faptul că Guvernul togolez acceptă ca acordurile respective care leagă cele două țări să devină caduce începând cu 1 ianuarie 2007.

Misiunea Permanentă a Togo informează Misiunea Permanentă a României că Guvernul togolez o felicită pentru aderarea României la Uniunea Europeană și speră ca relațiile între cele două țări să se consolideze în cadrul cooperării Africa, Caraibe, Pacific — Uniunea Europeană.

Misiunea Permanentă a Togo la Națiunile Unite folosește acest prilej pentru a reînnoi Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite asigurarea înaltei sale considerații.

New York, 4 decembrie 2006.

Misiunii Permanente a României la Națiunile Unite
New York

Ambasada României
Tunis

Nr. 383

Ambasada României la Tunis prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Tunisiene și, în contextul procesului de aducere în conformitate cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Potrivit articolului 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește să convină cu Republica Tunisiană încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, semnat la Tunis la data de 3 februarie 1993, prin încheierea unui acord prin schimb de note verbale între părți, care să intre în vigoare de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În consecință, Ambasada României la Tunis are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale cu următorul conținut:

„1. Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene convin ca Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, semnat la Tunis la data de 3 februarie 1993, să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

2. Încetarea acordului nu afectează niciun drept, obligație sau situație juridică a părților creată în cursul executării acordului înainte de terminarea sa.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Republicii Tunisiene, această notă verbală împreună cu nota verbală de răspuns a părții tunisiene vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene pentru terminarea Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Tunisiene, semnat la Tunis la data de 3 februarie 1993, care va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor interne necesare. Încetarea valabilității Acordului comercial va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ambasada României la Tunis folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Tunisiene asigurarea înaltei sale considerații.

Tunis, 9 mai 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Tunisiene
Direcția Relații cu state noncomunitare

Republica Tunisiană
Ministerul Afacerilor Externe

Nr. 548/30 iunie 2006

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Tunisiene prezintă salutul său Ambasadei României la Tunis și, referindu-se la Nota verbală nr. 383 din 9 mai 2006 privind propunerea de denunțare a Acordului comercial încheiat la Tunis, la 3 februarie 1993, între Guvernul Republicii Tunisiene și Guvernul României, are onoarea de a-i comunica acordul său privind această propunere, în conformitate cu articolul 12 al acordului menționat.

Astfel, în conformitate cu solicitarea părții române, acordul menționat își va înceta valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană, fără ca aceasta să afecteze însă drepturile și obligațiile create în aplicarea acestui acord înainte de încetarea valabilității sale.

Ministerul Afacerilor Externe folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

Tunis, 28 iunie 2006.

Ambasadei României la Tunis

România
Ministerul Afacerilor Externe

Nr. H2-1-1/610

Ministerul Afacerilor Externe al României prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Uganda și, în contextul procesului de aducere în conformitate cu dreptul comunitar a cadrului juridic bilateral, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Potrivit articolului 54 din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, partea română dorește să convină cu Republica Uganda încetarea valabilității Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la Kampala la data de 23 decembrie 1969, prin încheierea unui acord prin schimb de note verbale între părți, care să intre în vigoare de la data aderării României la Uniunea Europeană.

În consecință, Ministerul Afacerilor Externe are onoarea de a propune, în numele Guvernului României, încheierea unui acord prin schimb de note verbale cu următorul conținut:

„Guvernul României și Guvernul Republicii Uganda convin ca Acordul comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la Kampala la data de 23 decembrie 1969, să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Încetarea acordului nu afectează niciun drept, obligație sau situație juridică a părților creată în cursul executării acordului înainte de terminarea sa.“

Dacă această propunere este acceptată de Guvernul Republicii Uganda, această notă verbală împreună cu nota verbală de răspuns a Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Uganda vor constitui un acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Uganda pentru terminarea Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la Kampala la data de 23 decembrie 1969, care va intra în vigoare la data primirii notei verbale de răspuns a Guvernului Republicii Uganda și va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ministerul Afacerilor Externe al României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Uganda asigurarea înaltei sale considerații.

București, 26 mai 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Uganda

Ministerul Afacerilor Externe
Kampala
Uganda

Nr. EUR/34/404/01

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Uganda prezintă salutul său Ministerului Afacerilor Externe al României și are onoarea de a se referi la Nota verbală nr. H2-1-1/610 din 26 mai 2006 cu privire la terminarea Acordului comercial dintre Guvernul R. S. România și Guvernul Republicii Uganda, semnat la Kampala la data de 23 decembrie 1969.

Propunerile conținute în paragrafele 1—5 ale notei verbale menționate sunt acceptate de Guvernul Republicii Uganda.

Această notă a Ministerului Afacerilor Externe al României și prezentul răspuns constituie un acord între cele două Guverne, care va intra în vigoare la data primirii acestui răspuns și va avea efect de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Uganda folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al României asigurarea înaltei sale considerații.

Kampala, 29 iunie 2006.

Ministerului Afacerilor Externe al României
București

Ambasada României
Montevideo

Nr. 617

Ambasada României prezintă salutul său Ministerului Relațiilor Externe — Direcția generală pentru afaceri economice internaționale și are onoarea de a-i aduce la cunoștință că, luând în considerare faptul că România va adera la Uniunea Europeană pe data de 1 ianuarie 2007, precum și faptul că, potrivit art. 6.10 din Actul privind condițiile de aderare, anexat Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, semnat la Luxemburg la data de 25 aprilie 2005, România are obligația de a asigura conformitatea cu dreptul comunitar european a tuturor tratatelor internaționale la care este parte, fiind necesar ca toate tratatele bilaterale conținând dispoziții privitoare la comerț și la relații comerciale să-și înceteze valabilitatea de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Încetarea valabilității acestor tratate este motivată de faptul că România va transfera Uniunii Europene, după aderare, competența de a reglementa aspectele relative la comerțul internațional, în cadrul politicii comerciale comune.

Partea română reiterează autorităților Republicii Orientale a Uruguayului propunerea prezentată în Nota verbală nr. 727 din 5 august 2004 (anexăm o copie) de a conveni ieșirea din vigoare a Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, semnat la București la data de 31 mai 1996, cu începere de la 1 ianuarie 2007.

Partea română ar aprecia dacă autoritățile Republicii Orientale a Uruguayului ar putea confirma în timp util acordul său cu privire la propunerea de mai sus.

În cazul în care autoritățile Republicii Orientale a Uruguayului nu sunt de acord cu propunerea menționată, partea română va considera Nota verbală nr. 727 din 5 august 2004, precum și prezenta notă verbală ca o notificare a voinței sale de a denunța Acordul comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, semnat la București la data de 31 mai 1996, în conformitate cu art. 54 lit. a) din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor.

Potrivit art. 70 al Convenției de la Viena privind dreptul tratatelor, terminarea acestui acord nu va afecta drepturile, obligațiile și situațiile juridice create prin executarea acordului înainte de terminarea sa.

Partea română își exprimă convingerea că relațiile comerciale și cooperarea economică dintre România și Republica Orientală a Uruguayului vor continua și se vor consolida pe baza raporturilor juridice existente între Uniunea Europeană și Republica Orientală a Uruguayului. Astfel, terminarea acestor acorduri nu va afecta relațiile excelente dintre cele două părți. Partea română este convinsă că aderarea la Uniunea Europeană va conduce la consolidarea acestor relații.

Partea română roagă Republica Orientală a Uruguayului să-i confirme primirea prezentei note verbale.

Ambasada României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Relațiilor Externe — Direcția generală pentru afaceri economice internaționale asigurarea înaltei sale considerații.

Montevideo, 21 septembrie 2006.

Ministerului Relațiilor Externe
Direcția generală pentru afaceri economice internaționale

Ambasada României
Montevideo

Nr. 727

Ambasada României prezintă salutul său Ministerului Relațiilor Externe — Direcția tratate și are onoarea de a aduce la cunoștință că, în conformitate cu capitolul 26 al negocierilor cu Uniunea Europeană — „Relații externe“, este necesară ieșirea din vigoare a acordurilor comerciale semnate anterior aderării la UE cu state terțe.

În acest context, se solicită convenirea de comun acord a încetării valabilității Acordului comercial dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, semnat la București la data de 31 mai 1996, începând de la data aderării României la UE.

Ambasada României folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Relațiilor Externe — Direcția tratate asigurarea înaltei sale considerații.

Montevideo, 5 august 2004.

Ministerului Relațiilor Externe
Direcția generală pentru afaceri economice internaționale

Ministerul Relațiilor Externe
Direcția tratate

Nota verbală nr. 53/06

Ministerul Relațiilor Externe — Direcția tratate prezintă salutul său Ambasadei României și, cu referire la Nota sa verbală nr. 617 din data de 21 septembrie 2006 privind Acordul comercial între Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului, semnat la București la data de 31 mai 1996, are onoarea de a-i comunica următoarele:

Ministerul Relațiilor Externe — Direcția tratate are onoarea de a comunica Ambasadei că ia cunoștință și acceptă notificarea autorităților române privind încetarea valabilității tratatului menționat, de la data de 1 ianuarie 2007.

Potrivit paragrafului anterior, ieșirea din vigoare va avea loc de la data menționată mai sus.

Ministerul Relațiilor Externe — Direcția tratate folosește acest prilej pentru a reînnoi Ambasadei României asigurarea înaltei sale considerații.

Montevideo, 5 decembrie 2006.

Ambasadei României
Montevideo

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948 368 153134